

PUNCT

No. 14

REVISTĂ DE ARTĂ CONSTRUCTIVISTĂ

DIRECTOR SCARLAT CALLIMACHI | 20 FEBRUARIE 1928

Linoleum de Marcel Iancu

„Tatăl Nostru“

Noaptea ne-a zidit
pe pământ înfloresc lămpile

Veghe între patru pereți
închin gloriei singurați
pentru venirea de mai târziu
inutila

Uscat a gândului perete văruiț —
poate înțeleg că mi-am greșit menirea —
— Fa-ne, Desertaciune zâmbetului porunciț
și pâinea ta cea de toate zilele
dă-ne-o noua azi.

1916

Ion Vinea

Ami? Non

Notre reunion est aussi pure que les verres
de la table avant le repas.

Nous sommes nombreux.

Nous ne chantons pas, nous ne rions pas,
nous ne pleurons pas

Nous parlons peu.

Nous ne faisons des gestes qu'en rêve,

Nos yeux sont noirs chez l'un, bleu chez
l'autre, gris chez moi,

Mais il est nécessaire,

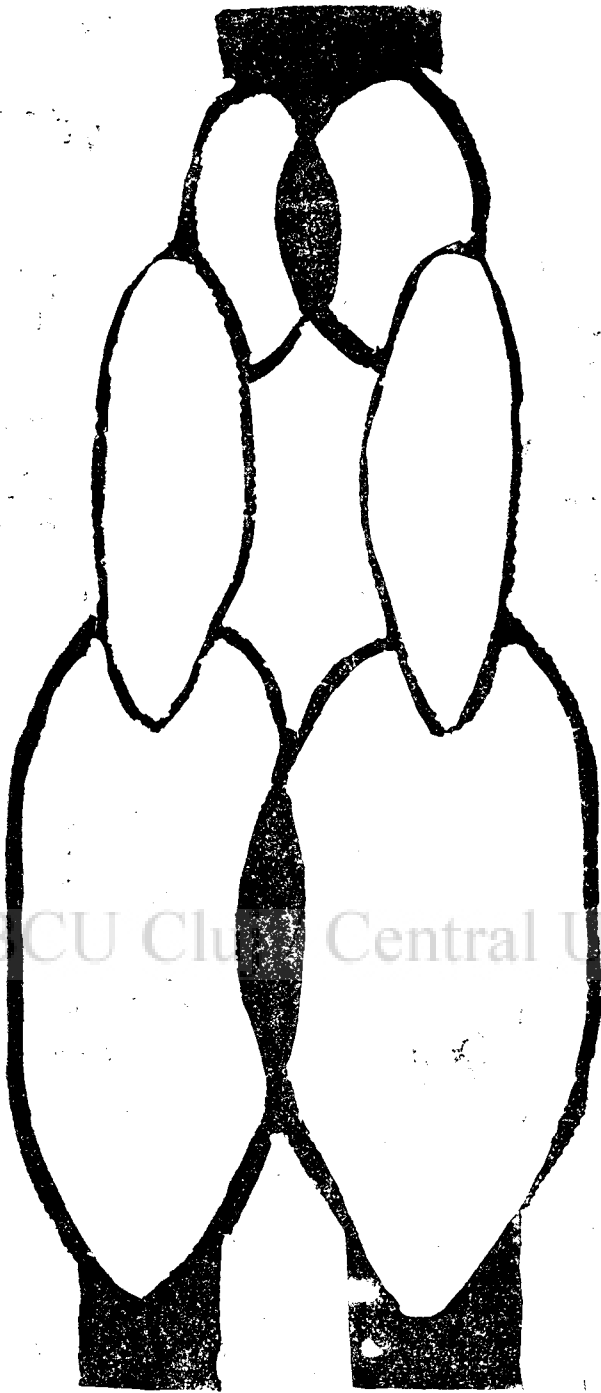
Nécessaire que nous ne nous connaissions pas.

Paris

Paul Eluard

Punct & Contimporanul

Sont les seuls organes de l'avantgarde roumaine

Linoleum de Melița Petrașcu

Vorbe goale:

Metro, metronom, mecanic, constructiv: nickel, express, radium, telefon, T. F. F., cablu, ascensor, termometru, bitum, calcul integral, vermouth, vitessă, passport, radiator; arc voltaic, pneumatic, motor, alcool, turbină, etc.

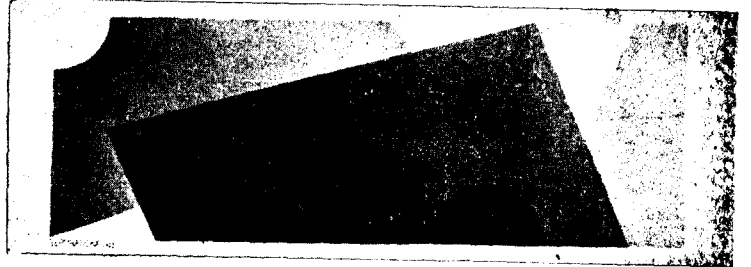
L'opinion courante est que rien qu'en employant un vocabulaire de contre maître d'usine, en guise de paroles en liberté, on devient pour cela, poète moderne...

C'est une révolution de lexique.

C'est une conception de garçon-coiffeur autodidacte.

A quand la révolution de la sensibilité, — la vraie?

I. Vinea

Victor Servranckx: Peinture

Lettre de Belgique

Peinture

La peinture dite flamande influence le monde.

Rubens, Teniers, Van Dyck, l'école hollandaise, Rembrandt, les leçons d'Italie, la Renaissance, les primitifs, Breughel, font un total important.

Aujourd'hui, comme une cime, trône la peinture d'avant garde. Plus d'anecdotes ou de mièvreries. L'artiste se préoccupe de la signification cérébrale des volumes. Pas des cubisme pur, mais plus justement du volumisme.

Quelques-uns se servent des procédés expressionnistes, cherchent leur voie à travers le Fanconnier ou Chagall, étudient Degas, Gauguin, Picasso...

D'autres semblent adapter, comme un trait d'union et romantisme à la pensée actuelle.

Certains équilibrent les formes plastiques et cherchent l'émotion spéciale de la peinture abstraite.

Une élite discute Zadkine, et Archipenko, et les Roumains du „Contimporanul" dont nous connaissons les oeuvres seulement par reproductions.

D'ici, comme à un sommet d'angle, les yeux se tendent curieusement vers le Sud et vers l'Est.

Car l'existence d'une civilisation se joue sur l'Europe et les artistes accomplissent un rôle émouvant

Georges Linze

Vient de paraître aux éditions du Sagittaire :

Anthologie de la nouvelle poésie française.

depuis Baudelaire jusqu'à Tristan Tzara.

un fort volume en 420 pages.

ZAIL STURM

TABLOUL III

Odaia lui Zail Sturm, mică și întunecoasă. Zidurile sunt cenușii și pătate, mobilele se compun: dintr'un pat de fier, o masă, două scaune, un lavabou. Pe masă sunt cărți și sticlute. Zail e bolnav și dormitează. Câte-va minute trec în tăcere. Intră Sonia cu un pachet în mână.

Ora 10 dimineața.

- Sonia* : Bună ziua. Zail,
Zail : Bună ziua, micuța mea,
Sonia : Nu m'ai auzit, când am plecat de dimineață?
Zail : Nu.
Sonia : Cum te simți?
Zail : Rău.
Sonia : (Punându-i mâna pe frunte) Îți arde fruntea.
Zail : Imi arde tot corpul.
Sonia : Ești totuși mai puțin nervos.
Zail : Poate.
Sonia : (Într-un scaun și se așează lângă pat) Doamne!
Zail : M'am săturat...
Sonia : Te cred, sunt trei săptămâni de când ești bolnav.
Zail : Febra asta blestemată nu vrea să mă părăsească.
Sonia : Încă puțină răbdare Zail, ori ce boală are un sfârșit.
Zail : Da... (Pauză) și tu trebuie să muncești și să cerșești pentru mine.
Sonia : Trebuie.
Zail : În frigul acesta.
Sonia : Azi a mai scăzut gerul.
Zail : (Uitându-se pe fereastră) Cerul e cenușiu.
Sonia : Da.
Zail : Peste tot stoluri de corbi. O să mai ninga. Ce iarnă.
Sonia : Plâng pe acei cari sunt mai nenorociți ca noi pe cei ce nu pot lucra, pe cei ce nu găsesc de lucru, pe cei infomețați, pe cei ce n'au lemne, să-și încălzească odaile. Noi trebuie să fim fericiți, nouă nu ne lipsește nimic, nici hrană, nici lemne...
Zail : Ție trebuie să-ți mulțumesc.
Sonia : Nu.
Zail : De ce?
Sonia : Nu trebuie să-mi vorbești de ceace fac pentru tine.
Zail : Nu?
Sonia : Nu. (Pauză)
Zail : ...Picăturile, dă-mi picăturile... Repede! Iar mi-e frig.
Sonia : (Dându-i picăturile într'un pahar) Bea. Te vei simți mult mai bine peste câteva clipe.
Zail : Mă calmează.
Sonia : Îți fac mult bine.
Zail : Ași vrea să știu dacă sunt scumpe medicamentele mele.
Sonia : (Privindu-l) N'ai nevoie să știu.
Zail : Totul costă scump.
Sonia : Nu... trebuie să te îngrijești.
Zail : Sunt un păcătos.
Sonia : Nu.
Zail : Lupt contra destinului meu, contra minciunii care zace în sufletele noastre, contra instinctelor murdare care frământă pe oameni.
- Sonia* : Minciuna...
Zail : Minciuna este fericirea și forta burghezului.
Sonia : Câte odată trebuie să minți.
Zail : Nu, Sonia. Minciuna este sfârșitul odihnei sufletului și a corpului, al veseliei, al fericirii noastre scurte. Minciuna, Sonia, e o otravă ireductibilă.
Sonia : Avem nevoie de minciună.
Zail : Da, cei slabi, cei lași, pentru a ascunde crimele lor.
Sonia : (Distrată cu vocea mai tristă) Cei slabi?
Zail : Cei slabi și cei lași.
Sonia : Noi suntem toți slabi...
Zail : Și lași,
Sonia : Da.
Zail : De ce simțiți nevoia ei?... Pentru că ne temem de adevăr. Vrem o iluzie cu ori ce preț. Cu prețul unei vieți, sau a mai multor vieți. Cu prețul adevăratei fericiri.
Sonia : (Tristă) Adevărata fericire? Nebunie, al cărei început și sfârșit nu-l cunoaștem.
Zail : Eternitatea.
Sonia : Tu vorbești astfel?
Zail : Da, eu un Evreu.
Sonia : Crezi în eternitate?
Zail : Da.
Sonia : O minciună.
Zail : Ca s'o numești minciună, trebuie mai întâi s'o poți dovedi.
Sonia : (Distrată) Da... (Pauză) Nu-ți place minciuna?
Zail : Nu.
Sonia : N'ai mințit nici odată în viața ta?
Zail : Nici odată. (Se gândește) Ba da. Două rânduri (Surâde) Aveam 12 ani. Furasem zahăr dela mama mea. Am mințit de atunci să nu mă bată. Nu-mi plăcea să fiu bătut. E o pedeapsă oribilă, degradantă.
Sonia : (Cu o voce înăbușită) Eu am mințit.
Zail : Sonia! (O privește)
Sonia : Mint.
Zail : Minți?
Sonia : Da.
Zail : De ce?
Sonia : Mi-e frică, grozav de frică.
Zail : De cine?
Sonia : De tine.
Zail : De mine! (O pauză) Glumești.
Sonia : Nu. Mi-e frică să nu-ți fac rău.
Zail : Să-mi faci rău?
Sonia : Nu vreau să te văd plângând. Te iubesc...
Zail : Nu faci bine, dacă ascunzi ceva.
Sonia : Te iubesc Zail... e adevărat, foarte adevărat
Zail : Știu.
Sonia : Nu am curajul să te fac să suferi. (Pauză. Se privesc ținând)
Zail : Vorbește!

Sonia : Nu.
 Zail : Sonia !
 Sonia : Nu, nu astăzi, mâine, poate...
 Zail : Mâine ?
 Sonia : Poate ?
 Zail : Vorbește-mi acum.
 Sonia : Nu. Nu pot să-ți spun adevărul.
 Zail : Sunt bolnav.
 Sonia : (Cu mai multă putere) Nu.
 Zail : Foarte bolnav... voi muri... în câteva zile. Nu-i așa ? Ți-am spus...
 Sonia : N'ai să mori.
 Zail : Ți-a spus tot adevărul...
 Sonia : (Neînțelegând) Cine ?
 Zail : El.
 Sonia : (Distrată, obosită) El ?
 Zail : (Cu nerăbdare) El, doctorul.
 Sonia : A spus că te vei vindeca... Răbdare.
 Zail : (Cu bucurie) Atunci ?
 Sonia : Sunt atât de neliniștită.
 Zail : (Gânditor) De câteva zile ești atât de tristă... Imi vorbești cu frică. Pare că ți-ar fi frică de mine. Ai urme de oboseală pe față. Privirile-ți sunt duse... mâinele-ți tremură, când mă atingi. Plângi adesea.
 Sonia : (Incet) Plâng ?
 Zail : Plângi în ascuns.
 Sonia : Zail !
 Zail : Vorbește-mi !
 Sonia : Peste câte-va zile.
 Zail : De ce-mi ascunzi ceva ?
 Sonia : Nu... da... mâine, mâine...
 Zail : De ce mâine ?
 Sonia : Ești bolnav, slab...
 Zail : Vorbește-mi ! Mi-e teamă de necunoscut. Omul e atât de slab și soarta sa atât de crudă. Crudă ?
 Sonia : Spune-mi adevărul.
 Zail : Mâine...
 Sonia : Nu...
 Zail : Lasă-mă. Fii bun și mare.
 Zail : Mâine voi fi și mai slab.
 Sonia : Nu. (Tăcere lungă).
 Zail : Dumnezeu a făcut omul mic și slab. Universul e mare și rece, iar ființa mică care se numește «om» umblă în acest univers și tremură, căci totul în jurul lui țipă, plânge sau râde : viciul și nebunia... (Cu ură) virtutea, iertarea, dragostea și toate aceste spectre nu sunt făcute decât ca să roadă sufletul și corpul acestui „om”. Nu mă ascuți ? Dumnezeu a creat omul ca să-și rădă de el.
 Sonia : Zail (Cu frică) Destul !
 Zail : Iată omul său, (Râde)
 Sonia : Ești nebun ?
 Zail : Nebun ? Nu... dar ziua fatală va sosi și rațiunea mă va părăsi..
 Sonia : Destul ! (Cu frică) Destul ! (Linște)
 Zail : Dă-mi o carte... Vreau să citesc.
 Sonia : (Cu blândețe). Ai să obosești iubitul meu.
 Zail : Vreau să citesc.
 Sonia : Nu mult.
 Zail : Nu mult. (Ea îi dă cartea) Ești supărată ?
 Sonia : Nu.
 Zail : Sunt bolnav, foarte bolnav.
 Sonia : Nu e adevărat.
 Zail : Da, sunt foarte bolnav, trebuie să ai multă răbdare cu mine...

Sonia : Da.
 Zail : Lasă-mă să citesc. (O privește cu disperare) Citește, iubitule. (Zail încearcă să citească. Sonia se retrage într'un colț al odăii).
 Sonia : Zail ! (O pauză de câteva minute) Zail ! (Se apropie de pat și se pune în genunchi) Zail ascultă-mă !
 Zail : Iar ți-e frică de mine ?
 Sonia : Eu... eu...
 Zail : (Cu bunătațe) Suntem toți slabi.
 Sonia : Mă iubești ?
 Zail : Da.
 Sonia : O să mă iubești întotdeauna ?
 Zail : (Cu o voce stinsă) Da.
 Sonia : Trebuie să vorbesc. Zilele și nopțile trec încet și durerea mea devine din oră, în oră, mai grea. Mă simt slabă, fără puteri. Numai pot să mint... să te mint... Da, să te mint.
 Zail : Să mă minți ?
 Sonia : (Cu vocea răgușită și repede) M'am... m'am vândut...
 Zail : Te ai vândut ? (Suspină profund. Se uită lung la ea).
 Sonia : Ne trebuiau bani.
 Zail : (Ca un ecou) Bani.
 Sonia : Trebuia să plătesc medicamentele.
 Zail : Picăturile mele.
 Sonia : Și lemnele.
 Zail : Și doctorul...
 Sonia : (Cu violență) Tăci ! Destul.

(Continuarea în numărul viitor)

Scarlat Callimachi

LA REVUE EUROPEENNE

Edmond Jaloux

Valery Larbaud

André Germain

Philippe Soupault

G □ Richter, Berlin

Der Sturm, H. Walden Berlin

Les Feuilles Libres, Paris

Alta Tensione, Milano

ATTENTION !

Bureaux : Str. Batiște 31 Bucarest

CALLIMACHI

Tip. «REFORMA SOCIALĂ»